

लघुर्

‘सुक्राष्टम्याक्षणी देवो मरुन्माला लता लघुः ।
मनुदान्ता वधुः कोटिवर्षांलङ्घोपिकेत्यपि ।”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
लघुः, त्रि, (लघु + कुः । नलोपच ।) अगुरुः ।
(यथा,—

“शृणादपि लघुस्तूलस्तूलापि च भिन्नकः ।
न नीतो वायुना कस्मादधैप्रायेणशङ्कया ।”

इत्युद्धटः ॥)

मनोश्चः । (इष्टः । इत्यमरः । यथा, रघुः ।
११ । १९ ।

“नाम्भसा कमलशोभिना तथा
शालिनाच न परिभ्रमच्छिदाम् ।

दर्शनेन लघुना यथा तयोः

प्रीतिमायुरभयोक्तपक्षिनः ॥”)

निःसारः । इति मेदिनी । घे, ५ । (यथा,
रघुः । १२ । ६६ ।

“श्रुत्वा रामः प्रियोदन्तं मेने तनुवद्गमोत्सुकः ।
महाश्वपरिचर्यं लङ्कायाः परिखालघुम् ॥”)
इत्यः । इति हेमचन्द्रः ॥ ३३ । आकरणेत्त-
लघुचंशा यथा । इत्यो लघुः दीर्घो गुरुरित्यु-
च्चारणवशाद्व्यत्यते । तथा संयोगे सति ह्रस्वो-
ऽपि गुरुरनुबन्धमोऽदृष्ट इति वर्णनाच्च । इति
दुर्गाचं ह्रस्वतकलापवृत्तिः ॥ ३३ । ह्रस्वः प्राञ्चोक्तं
लघुलक्षणं यथा,—

“मन्त्रिगुरुरित्युक्तं नकारो
भादिगुरुः पुनरादिलघुर्यः ।

जो गुरुमध्यगतो रत्नमध्यः

सोऽन्तगुरुः कथितोऽन्तलघुजः ।

गुरुरेको गकारस्तु लकारो लघुरेककः ॥”

इति ह्रस्वोमञ्जरी ॥

लघुकायः, पुं, (लघुः कायो यस्य ।) हानः ।
इति त्रिकाण्डशेषः । लघुशरीरश्च ॥

लघुकाश्मर्यः, पुं, (लघुः काश्मर्यः ।) कटफल-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

लघुखड्गिका, स्त्री, (लघुः खड्गिका ।) लघुखड्गः ।
तत्पर्यायः । आसन्दौ २ । इति हारा-
वली । २०६ ॥

लघुगर्गः, पुं, (लघुगर्गः ।) अग्निनीपुष्पवृक्षस्य-
नाम्नि । यथा,—

“उद्यः पूर्वमघान्ताका ध्रुवगन्धर्वीयुत्तराणि
स्वभू-
न्वातादिवहरिचयं चरगन्धः पुष्पाणिहस्ता
लघुः ॥”

इति दीपिका ॥

लघुगर्गः, पुं, (लघुगर्ग इव ।) त्रिकण्टकमत्स्यः ।
इति हारावली । १६० ॥

लघुचिर्मिटा, स्त्री, (लघुचिर्मिटा ।) लगेन्वाव ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

लघुजङ्गलः, पुं, लावकपक्षी । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

लघुदन्ती, स्त्री, (लघुः लघु दन्ती ।) लघुदन्ती-
वृक्षः । यथा,—

लघुव

“लघ्वी दन्ती विशल्या च स्वादुह्रस्वरपर्यपि ।
तथैरुक्षफला शीघ्रा श्वेनचष्टा घृणप्रिया ।
वराहाङ्गी च कथिता निकुम्भश्च मङ्गलकः ॥”
अस्या गुणाः ।

“दन्तीदयं सरं पाके रसे च कटु दीपनम् ।
गुदाङ्गुराश्वमूलासककूकुकविदाहनुत् ॥

तोऽप्योक्तं हन्ति पित्तासकफशोथोदरक्रिमीन् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

तत्फलगुणाः ।

“लघुदन्तीफलं लघु स्थाण्डिलं रसपाकयोः ।
श्रीतलं हृष्टविष्णुं गलशोषकपापहम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

लघुदुन्दुभिः, पुं, (लघुदुन्दुभिः ।) द्रगड्वाद्यम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥

लघुद्राक्षा, स्त्री, (लघुः लघुद्राक्षा ।) काकली-
द्राक्षा । इति राजनिर्घण्टः ॥

लघुनाम, [नृ] स्त्री, (लघु लघुवर्णयुक्तं नाम
यस्य ।) अगुरु । इति शब्दचन्द्रिका ॥

लघुपञ्चमलं, स्त्री, (लघु लघु पञ्चमलम् ।) लघु-
पञ्चमलपाचनम् । तत्तु शालपर्णी-एत्रिपर्णी-
वृक्षोक्तकारिणीगोचुरसंयुक्तम् । यथा,—

“शालपर्णी एत्रिपर्णी वार्त्ताकी कण्टकारिका ।
गोचुरः पञ्चभिचैतैः कनिष्ठं पञ्चमलकम् ॥”

अस्य गुणाः ।

“पञ्चमलं लघु स्वादु बलं पित्तानिनापहम् ।
नाल्युक्तं हृष्टं पाहि ज्वरवासाक्षरीप्रखत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

लघुपत्रकः, पुं, (लघु पत्राणि यस्य । कम् ।)
रोचनी । शुष्कारोचनी इति ख्यातः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

लघुपत्री, स्त्री, (लघु पत्राणि यस्याः । डीव् ।)
अमृत्योद्वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

लघुपिच्छिलः, पुं, (लघुः पिच्छिलः ।) भूकन्तु-
दारकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

लघुपुष्पः, पुं, (लघु लघुपुष्पाणि यस्याणि यस्य ।)
भूमिकदम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (भूमि-
कदम्बशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः ।)

लघुवदरः, पुं, (लघुः लघु वदरः ।) लघुकोजिः ।
तत्पर्यायः । छप्पपलः १ बहुकरः १ छप्प-
पलः ४ दुष्पार्थः ५ मधुरः ६ हरहारः ७

श्लिषिप्रियः ८ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य
फलगुणाः ।

“कर्मभुः लघुवदरं कथितं पूर्वसूरिभिः ।
अन्नं स्वात् लघुवदरं कषायं कथितं मनाक् ॥

स्निग्धं गुरु च तित्त्वश्च वातपित्तापहं स्फुटम् ।
शुष्कं भेदाधिकतु सर्वं लघु लघ्वाकृमा-

सञ्चितम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

अस्य पक्षफलगुणाः । मधुरास्त्वलम् । कषवात-
नाशिलम् । रक्तत्वम् । स्निग्धत्वम् । जन्तुकारक-
त्वम् । रूयपित्तातिदाहशोषघ्नत्वञ्च । इति
राजनिर्घण्टः ॥

लङ्का

लघुवदरी, स्त्री, (लघुः लघु वदरी ।) भूव-
दरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

लघुव्राक्षी, स्त्री, (लघुः लघु व्राक्षी ।) लघु-
व्राक्षी । तत्पर्यायः । जलोद्भवा २ छप्पपत्रा ३ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

लघुमन्यः, पुं, (लघुः लघु मन्यः ।) लघुमि-
मन्यः । इति राजनिर्घण्टः ॥

लघुमांसः, पुं, (लघु खल्यं मांसं यस्य ।) तित्तिरि-
पक्षी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

लघुमांसी, स्त्री, गन्धमांसी । इति राजनिर्घण्टः ॥
लघुलयं, स्त्री, (लघु शीघ्रं लीयते इति । ली +
अच् ।) वीरगन्धलम् । इत्यमरः ॥

लघुसदाफला, स्त्री, (सदा फलं यस्याः सा ।
लघुः सदाफला ।) लघुदुन्दुमिका । इति
राजनिर्घण्टः ॥

लघुहस्तः, पुं, (लघुः क्षिप्रकारी हस्तो यस्य ।)
शीघ्रवेधी । इति हेमचन्द्रः । ३ । ४३१ ॥
(वाचलिङ्गोऽपि । यथा, कथासरित्सागरे ।

४२ । १३३ ।
“स राजपुत्रश्चिन्तयेत् रत्नसक्तस्य तच्छिरः ।
भूयः खड्गप्रहारेण लघुहस्तो विधाकरोत् ॥”

यथा च ।
“तत्त्वाधिगतशास्त्रार्थो दृष्टकर्मो खयं हतो ।
लघुहस्तः शुचिः भूरः सज्जोपस्करमेवजः ॥

प्रत्युत्पन्नमतिर्धौमान् यवसायी विशारदः ।
सखधर्मपरो यच्च स भिषक् पाद उच्यते ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ३४ अध्यायः ॥)
लघुहेमदुग्धा, स्त्री, (लघुहेमदुग्धा ।) लघुदुग्ध-
रिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

लघुदुन्दुमिका, स्त्री, (लघुः लघु उदुन्दुमिका ।)
लघुदुन्दुमिका । छोट लघु इति भाषा ।
तत्पर्यायः । लघुपञ्चफला २ लघुहेमदुग्धा ३

लघुसदाफला ४ लघुदुन्दुमिका ५ । रस-
वीर्यविपाकेषु उदुन्दुमरात् किञ्चिन्मूलगुणैश्चम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

लङ्गी, स्त्री, (लघु + डीव् ।) लाववयुक्ता ।
(यथा,—

“गुर्वो पिच्छी खरावर्धं लङ्गी सैव विपर्ययात् ।
शक्तनामाशु जीर्येत नृदुत्तादवबेहिका ॥”

इति वैद्यकचक्रपाणिन्यदिहोत्ताराधिकारे ।)
स्यन्दनप्रभेदः । इति मेदिनी । घे, ५ । एका ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

लङ्का, स्त्री, (रमन्तीऽस्यामिति । रम् + वाह-
लकात् कः । रस्य लत्वम् । इत्युज्ज्वलः । ३ ।
४० ।) रचःपुरी । (यथा, नैबधे । ३ । ६० ।

“चेतो न लङ्कामयते मदीयं
नान्यच्च कुत्रापि च साभिजायम् ॥”)

ज्योतिःशास्त्रमते सा च एषिया मध्यभागे
तिष्ठति । लङ्कादयात् चरखलभ्यः खदेशे लम्-
प्रमाणं भवति । यथा,—

“लङ्का कुम्भे यमकोटिरस्याः
प्राक् पश्चिमे रोमकपतनञ्च ।